

Oxfordbevegelsen i Svolveær.

Veldig tilslutning til møtene lørdag og igår.

Gripende og følte vidnesbyrd av gruppens medlemmer.

Så er da også den så meget omtalte og omstridte Oxfordbevegelse kommet til Svolveær og Lofoten. Etter at en rekke steder i Nord-Norge ifjor hadde begivenhetsrike besøk av Oxfordbevegelsens tilhengere, kom turen like over nyttår til Svolveær. Lørdag kveld holdtes i kirken bevegelsens åpningsmøte.

Den vakre kirke var overfylt av et forventningsfullt publikum, og mange måtte gå uten å komme inn. At bevegelsen omfattes med den største interesse blandt befolkningen viste den store tilstrømning tydelig, og man la også merke til at de omliggende distrikter var rikt representert i forsamlingen. Der var kommet tilhørere tildels langveis fra. I koret satt gruppens medlemmer samlet med lederen, sogneprest Krohn-Hansen, Narvik, i spissen. Vi har tidligere bragt navnene på de omkring 30 gruppemedlemmer som de nærmeste dager har valgt Svolveær som virkefelt. Det er kjente og aktede kvinner og menn fra Tromsø, Narvik, Bodø og Sulitjelma.

Efterat forsamlingen hadde sunget salmen «Du helligånd kom til oss ned», åpnet prost Skjeseth møtet med å ønske Oxfordgruppens medlemmer velkommen til Svolveær på menighetens vegne. Prosten hadde lenge sett på Oxfordbevegelsen med stor sympati. Den hadde nemlig lettet mange menneskers større eller mindre vanskeligheter med å følge ordet: «Jeg og mitt hus vil tjene Herren». Det hadde neppe vært noe i prestens lange virke som prest som hadde virket så sterkt inspirerende og gitt ham så godt håp og tro på menneskene igjen som da han leste om denne bevegelse og så at dens tilhengere hadde fri-

modighet nok til å bekjenne.

Han gav derpå ordet til Oxfordgruppens leder, sogneprest Krohn-Hansen, som gledet sig over å se den vakre kirke fylt til siste plass ved denne anledning. I sitt over 20 år lange virke som prest hadde han sett og oplevet meget. Han hadde også mange ganger holdt på å miste motet. Kristendommen hadde gravet sig ned i en regulær skyttergravskrig. Den innskrenket sig til å holde stillingen. Men plutselig skjedde underet. Oxfordbevegelsen kom. Den bredte sig med stadig større fart over det hele land. Bevegelsen rev flere og flere med. Skyttergravene blev forlatt og nytt land blev erobret. Det var med undring han hadde sett dette og det var med glede han selv hadde stiftet nærmere kjennskap med bevegelsen. Nu var man kommet til Svolveær, en 20—30 ganske almindelige mennesker. Vi kommer ikke med noen ny lære. Nei, vi kommer bare for å hilse dere og la dere vite hvad vi har oplevet, sluttet sognepresten.

Nu fulgte en rekke vidnesbyrd av gruppens enkelte medlemmer om hvorledes de var blitt grepet av Oxfordbevegelsens enkle lære og gjennom den hadde fått sitt livs største og beste opplevelse. De var alle blitt som nye mennesker. De forskjellige vidnesbyrd, som alle blev gitt på en enkel og tilforlataelig, men samtidig sterkt gripende måte, var tildels av så personlig og åpenhjertig art, at vi ikke finner å ville bringe noe referat av disse. Det har ganske sikkert kostet gruppens medlemmer meget å få frimodighet til å legge disse skriftemål frem for en så stor forsamling som

den der var tilstede i kirken lørdag kveld. Og da finner vi det ikke nødvendig å bringe dem videre.

Igår ettermiddag holdtes det annet møte i Svolveær, denne gang i festivitetslokalet. Tilstrømningen av interesserte var imidlertid så overveldende, at

gruppen måtte dele sig i to. Den ene holdt møte i festivitetslokalet og den annen i kirken. Begge lokaler var fylt av tilhørere. Også disse møter var gripende.

I formiddag holdt gruppens medlemmer møte for å planlegge det videre program for oppholdet i Svolveær. Det er visstnok meningen å virke her til og med onsdag.

Ikveld holdes ungdomsmøte i kirken. På Oxfordgruppens kontor på hotell Lofoten vil noen av medlemmene være å treffe hele dagen, ber man oss opplyse.

Igårkveld blev der holdt etpar såkalte «houseparties» i forskjellige Svolveær-hjem.

LOFOT POSTEN 9 JAN 1936

Oxfordgruppens arbeide i Svolveær.

Har møtt større forståelse enn fra først av ventet.

Oxfordgruppen har nu arbeidet i Svolveær siden fredag. Endel av gruppens medlemmer er reist tilbake til sine hjemsteder, men flere vil fortsette virket her til imorgen kveld.

Efter hvad vi har grunn til å tro har gruppens arbeide i Svolveær gått ganske anderledes enn det fra først av tydet på. Til å begynne med var nok de fleste redd for å snakke med gruppens medlemmer, antagelig fordi man trodde de på sett og vis brukte åndelig vold. Mange har imidlertid efter de offentlige møter fått noe alvorlig å tenke på, og nu er anmodningene om personlige samtaler med gruppens medlemmer fra befolkningen i Svolveær så mange, at de gjenværende av gruppen vil ha meget vanskelig for å få tid til å imøtekomme alle. Alt tyder således på at gruppens arbeide også her i Svolveær har båret rike frukter.